

Sofiei îi plăcea să cutreiere orașul în autobuz. Îi plăcea să privească statuile, copacii, oamenii, clădirile și gândea mereu poveștile lor cu o viteză mai mare decât mașina în care era.

De mică, își imagina că autobuzul sau tramvalul sunt niște obiecte magice.

Atunci când merg cu autobuzul, se gândea Sofia, oamenii și clădirile mici se fac din ce în ce mai mari în fața mea. Iar când rămân în spate, se fac din ce în ce mai mici până dispar.

Se întreba dacă și ea se face mare când se apropie un autobuz și dacă apoi se micșorează sau poate chiar dispăre, fără să își dea seama.

Dar, într-o zi, Sofia nu privea prin geamul autobuzului, ci drept în față, la omul care deschisese poșeta unei doamne și îi lua portofelul. Și-a dat seama că ceva nu era corect și i-a arătat mamei. Mama a mutat-o pe Sofia câteva scaune mai în spate. Când omul a rânjit la ele, fetița a știut că ea și mama se făcuseră mici-mici, de parcă trecuseră pe lângă ele toate autobuzele lumii și nu se mai opriseră vreodată.

— Nu e treaba noastră, i-a șoptit mama în timp ce coborau la stația următoare.

După primele săptămâni de școală, Sofia a venit acasă și și-a întrebat părinții dacă au bani.

— Nu e treaba ta! i-a răspuns tata.

Mama a vrut să știe pentru ce are nevoie de bani, iar fata i-a povestit că are un coleg cu încălțările rupte, așa că i se udă șosetele de la ploaie.

Mama s-a uitat în portofel, dar banii le ajungeau doar să cumpere mâncare până la următorul salariu. I-a spus fetei că părinții băiatului sigur îi vor cumpăra ghete când vor avea bani.

Sofia a înțeles atunci că nu e treaba ei. Însă, de câte ori vedea pe stradă copii uzi la picioare mergând prin ploaie, izbucnea într-un plâns de neconsolat.

Seara, fata și-a văzut părinții mârșniți. Tăcerea lor îi reamintea toate cuvintele pe care le-a auzit atât de des de la ei:

Fiecare se descurcă cum poate!

Noi nu avem treabă cu ceilalți!

Fiecare pentru el!

Nu e treaba ta!

NOI NU FACEM POLITICĂ!

NOI NU AVEM TREABĂ CU CEILALȚI!

FIECARE SE DESCURCĂ CUM POATE!

FIECARE PENTRU EL!

NU ESTE TREABA TA!

VEZI-ȚI DE VIAȚA TA!

